

VADER GAAT OP STAP

Blijspel in vier bedrijven

door

FRANS DROST

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VADER GAAT OP STAP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANS DROST** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PROFESSOR BASTIAAN BOUDEWIJN, 50 jaar

ELS, 18 jaar

BETTY, 17 jaar

EEFJE, 16 jaar

AGAATH, 53 jaar

FRANK }
KAREL } drie vrijers van de drie dochters.
BOBBIE }

CAROLIEN, hippe secretaresse van de prof.

OOM HENK, de frivole vrijgezel.

TONEEL:

Deftige kamer. Achterwand: tuindeuren met zware overgordijnen ervoor. Vóór de tuindeuren een grote bank, waarachter men nog ruim kan staan. Vóór de bank een lage lange salontafel, met aan weerszijden een fauteuil. Vóór de salontafel een langwerpige laag bankje. Links: twee deuren. De voorste naar keuken, de achterste naar vestibule en eetkamer. Rechts: twee deuren. De voorste naar de studeerkamer van de prof. De achterste naar de kamers boven.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat, staat de professor - nog in overhemd - toilet te maken voor een grote spiegel ergens links achter. Vooral aan zijn dasje besteedt hij veel aandacht. Zijn jas en hoed en sjaal hangen over een fauteuil. Buiten begint de torenklok elf uur te slaan. De professor luistert even naar de klok, gaat dan naar rechtse deur achter, opent deze en luistert naar boven. Dan knikt hij tevreden, sluit de deur weer en gaat verder met toilet maken. Tenslotte doet hij zijn sjaal om, trekt zijn jas aan, zet zijn hoed op, doet een bloem in het knoopsgat, neemt zijn wandelstok en bewondert het effect in de spiegel. Dan luistert hij even met zijn hoofd naar boven gericht, gaat vervolgens weer naar rechtse deur achter, opent deze en luistert nogmaals. Sluit de deur, knikt tevreden en zegt tot de zaal)

PROF.: Als rozen... alle drie... Dat zijn nu mijn dochters... Degelijk... ouderwets... verstandig... Maar ja... ze hebben het niet van een vreemde. Tenslotte is hun vader professor. *(en hij stapt trots naar links, werpt nog even een blik in de spiegel en gaat vervolgens links AF. Een moment diepe stilte. Dan hoort men met een slag de buitendeur dichtslaan en onmiddellijk daarop een roffel van boven van uit bed springende meisjes, die nu gillend en lachend de trap komen afgestormd. De rechtse achterdeur vliegt open en als een wervelwind hollen de drie dochters in leuke pyama'tjes of babydolls en op blote voetjes naar de tuindeuren, waar zij de gordijnen openscheuren en hun vader nastaren onder luide kreten)*

DE DRIE *(door elkaar):* Daar gaat ie! Ja hoor, zijn zondagse jasje aan, zijn zondagse hoedje op, zijn zondagse dasje om, wandelstokje in de hand, bloemetje in het knoopsgat, vader gaat op stap! Hup, daar gaat ie het tuinhekje uit! Leve de vrijheid! Hiephoi! *(en rennen alle drie tegelijk naar de telefoon, waar zij alle drie tegelijk de hoorn willen pakken)*

BETTY: Nee, ik was het eerst!

ELS: Nietwaar, ik was eerst!

EEFJE: Nietes, ik!

ELS: Kind, jij doet nog niet eens mee!

EEFJE: Ach kind, krent op!

ELS: Wat!! Wou jij dan ook al...

BETTY *(krijgt gehoor):* Stil! Stilte! Stil!

ELS: Hoor je dat Betty, dat kind wil ook al...

BETTY: Stil!! *(door telefoon)* Hallo Karel! Ja hoor, het is weer zover. Zondagse jasje aan, zondagse hoedje op, wandelstokje, bloem in

het knoopsgat...

ELS (*wil haar de telefoon ontrukken*): Schiet op!

BETTY: Hou je waffel! (*door telefoon*) Kom je gauw. Ja natuurlijk, we maken er weer een dolle boel van.

ELS (*ontrukt haar nu de telefoon*): De rest kan je hem straks wel vertellen. (*nummer draaiend*) Hoorde je, dat Eefje ook al...

BETTY: Het is niet waar Eef!! Wie wou jij dan bellen kind? Een oud vriendje van je uit de kleuterklas?

EEFJE: Dat gaat jullie geen bliksem aan. Ik heb net zoveel rechten als jullie!

BETTY: Poeh! Hoe oud ben je net! Je komt pas kijken!

EEFJE: Ik ben net één jaartje jonger dan jullie!

BETTY: Maar om dat éne jaartje gaat het nu juist!

ELS: Stil! Stil! Ik heb beet! Ha die Frank! Zat je al te wachten, knul? Nou, het is weer zover hoor. Kom je gauw. Natuurlijk, we maken er weer...

BETTY (*trekt haar de hoorn uit de hand en gooit hem op de haak*): De rest kan je hem straks vertellen. We moeten nou eerst voor het een en ander zorgen. Kom mee, naar de keuken toe. (*tot Eefje*) En jij belt niemand hoor. (*naar de keukendeur toe*)

ELS: Daar ben jij nog veel te jong voor.

BETTY: Je mag blij zijn dat je met ons mee mag doen.

ELS: Dat we je niet naar bed sturen.

BETTY: Zestien jaar! Wat verbeeld jij je wel!

ELS: Als papa daar achter kwam, dat jij ook al...

BETTY (*trekt haar mee*): Kom nu maar... Ze zal het heus niet doen.

ELS: Moeten we ons niet eerst kleden?

BETTY: Doen we straks wel.

ELS: Okay. (*en nog voor het afgaan tot Eefje*) Je laat het hoor! (*achter Betty aan AF*)

EEFJE: Ze kunnen de pip krijgen. Bemoei's. (*nummer draaiend*) Ze denken dat ze me een beetje bemoederen kunnen... (*krijgt gehoor, in mineur*) Hallo Bob bie met mij... Hè?... Nee hoor, ik huil helemaal niet, maar die zusters van me denken dat ze me een beetje bemoederen kunnen, omdat ik de jongste ben. Maar ze kunnen de pot op. Waren we vast almaar getrouwd, Bobbie. Weet je dat ik de hele dag aan je denk. En 's nachts ook. 's Nachts droom ik van je. Vannacht was het gek joh. Jij zat onder water. En telkens als ik je kussen wilde, blies je grote bellen. Net als een vis. Griezellig joh. En je keek zo glazig. Denk je ook veel aan mij, Bobbie? Heb je mijn zakdoekje nog in je zak? Ja ja, ik heb die knoop van jou onder mijn kussen liggen en 's nachts slaap ik ermee in mijn hand. Vandaar

die dromen natuurlijk. Zeg Bobbie, ik heb je toch verteld van die dolle zaterdagavonden die mijn zusters versieren, zo gauw papa zijn hielen heeft gelicht. Nou, hij heeft ze weer gelicht. Ja hoor, bloempje in het knoopsgat, wandelstokje in de hand, zondagse jasje aan, we kunnen weer feesten. Zeg Bobbie, kom je ook? Hè toe nou lieve jongen van me, ik ben het beu er iedere zaterdagavond voor spek en bonen bij te zitten als het kleine meisje dat even om het hoekje van de grote mensenwereld mag kijken. Wat! Doe je het? Ha fijn! Zeg Bob, dan moet je... *(keukendeur gaat open)* Oh, daar komen mijn gezusters.

ELS *(gevolgd door Betty, hun beide handen vol lekkernijen, flessen en glazen)*: Wat! Bel je nu toch! *(gaan alles op tafel zetten)*

EEFJE: Ja, iets op tegen? Ik ben dat gemoeder van jullie meer dan beu. *(door telefoon)* Dus afgesproken Bobbie? Fijn! Tot straks dan Bobbie. *(gooit hoorn op de haak)* Ziezo, mijn Bobbie komt ook!

BETTY EN ELS *(proesten)*: Bobbie...

ELS *(intussen aan tafel bezig)*: Wie heet er nou Bobbie...

EEFJE *(mèt opgeheven hoofd)*: Mijn vriend. En wacht maar af.

ELS: En wie is die Bobbie dan wel, als ik vragen mag?

BETTY: Wat doet hij?

ELS: Is hij student?

BETTY: Of is het al een ouwe? Is hij al afgestudeerd?

ELS: Is het misschien de zoon van een minister?

BETTY: Kind, pas maar op!

ELS: Ja, want kleine meisjes worden soms opgegeten, weet je dat?

BETTY: Of ken jij het sprookje niet van Roodkapje en de wolf?

ELS: Jij dacht zeker dat die wolf echt een wolf was?

BETTY: Vergeet het maar. Zo'n sprookje is altijd figuurlijk bedoeld.

ELS: Die wolf was geen wolf, maar een vent, die Roodkapje maar wat wijs gemaakt had.

BETTY: En hij vrat Roodkapje met huid en haar op.

EEFJE: Dan zijn jullie zeker de grootmoeder met te grote mond.

BETTY: Nest.

ELS: Stil es...

BETTY: Wat heb jij

ELS: Ik hoorde wat...

BETTY: Waar?...

ELS: In de hall... Iemand aan de voordeur leek het wel.

EEFJE: De wolf. Vraag naar zijn zwarte poten.

BETTY: Doe niet zo idioot.

EEFJE: Nou, mijn Bobbie kan het nog niet zijn.

BETTY: Stel je voor. We zijn nog niet gekleed.

EEFJE: Van mij mag ie.

BETTY: Stel je niet aan!

ELS: Stil... ik hoor het weer...

BETTY: Het lijkt wel...

ELS: of de voordeur open gaat...

EEFJE: Een killer.

BETTY: Schei toch uit!

EEFJE: Een gluurder dan. Er valt best wat aan ons te gluren.

ELS: Luister... er komt iemand binnen...

BETTY (*bibberend*): Ja...

EEFJE: En daar staan we dan met ons drietjes in ons négligeetje.

Helemaal een lekker hapje voor een boze wolf.

BETTY: Als je nou je mond niet houdt...

ELS: Stil... wat moeten we doen...

BETTY: Ik besterf het van angst...

EEFJE: Ik doe het in mijn broek...

ELS (*dan plots*): Het is papa!

BETTY: Hemel!

ELS (*snelt naar de tafel*): Gauw de glazen en de flessen en de schaaltes weg! (*en gedrieën grijpen ze het hele rommeltje bij mekaar en rennen ermee de keuken in. De keukendeur blijft open. In de keuken horen we het een en ander sneuvelen. Dan komen ze weer op, maar nu heel zusterlijk hand in hand en op hun tenen*)

BETTY: Wat moeten we nu?

ELS: Naar bed natuurlijk. Doen alsof we slapen.

EEFJE: Wie zegt dat hij binnenkomt. Hij kan- wel wat vergeten hebben in zijn door-de-weekse jas.

ELS: Stil es...

BETTY: Hij is niet alleen...

ELS: Een vrouwenstem...

BETTY: Een vrouwenstem?... Zou hij trouwplannen heb ben...?

ELS: Wie zal het zeggen...

EEFJE (*giechelt*): Misschien zijn secretaresse wel.

BETTY: Praat niet zo bête.

EEFJE: Waarom bête? Hij is altijd vol van zijn secretaresse.

ELS: Stil... ze praten... hij neemt haar jas aan...

EEFJE: Dan zijn we ze voorlopig nog niet kwijt. En hoe moet het met mijn Bobbie dan?

ELS: Gauw achter de bank. Ze komen binnen. (*vluchten naar de bank*)

BETTY: Maar hoe moet het...

ELS: Duiken! Gauw! (*duiken achter de bank*)

BETTY: Schik een beetje op met je dikke bille.

EEFJE: Je hebt zelf dikke bille.

ELS: Stil... (*linkse deur gaat open. De professor laat Agaath voorgaan. Agaath staat en kijkt keurend rond*).

PROF. (*sluit de deur. Men kan aan hem zien dat hij het echt helemaal naar zijn zin heeft. Komt naast Agaath staan*): En? Hoe vin je 't?

AGAATH: Geweldig knus.

PROF.: Denk je dat je hier zal kunnen wennen?

AGAATH: Ik wen overal waar jij bent.

PROF.: Dat is lief van je gezegd. Stil... (*gaat naar rechtse deur achter*)

AGAATH: Wat ga je doen?

PROF.: Ssst... (*opent deur*)

AGAATH (*glimlachend*): Oh, je kinderen...

PROF. (*luistert even naar boven, sluit e deur dan weer*): Als rozen...

AGAATH: Je hebt voorbeeldige dochters. Kom je niet veel meer tegen in deze tijd.

PROF.: Mijn kollega's zijn ook allemaal stik jaloers.

AGAATH (*een heel klein ietsje spottend*): Kan ik me voorstellen.

PROF.: Zitten allemaal met hun handen in het haar over hun dochters. Niks meer mee te beginnen in deze tijd.

AGAATH: En jij hebt ze onder de duim.

PROF.: Is geen sprake van van onder de duim. Ik ben geen schoolmeester. Ik ben professor. 't Is gewoon: zo vader zo dochters hè.

AGAATH: Ja ja... (*gaat op de bank zitten*)

PROF. (*komt naast haar zitten*): Weet je Agaath, ik erger me verschrikkelijk aan deze tijd. De jeugd rommelt maar wat aan tegenwoordig. Doet waar ze zin in heeft. En de ouders laten hen maar hun gang gaan. Ze rommelen zelf mee. Komt niets van terecht. Wordt één grote chaos. Maar gelukkig zijn mijn dochters zo niet. Die denken alleen maar aan studeren. De rest komt later wel, als ze daarvoor de leeftijd hebben.

AGAATH: En wanneer hebben zij de leeftijd?

PROF.: Als ze afgestudeerd zijn natuurlijk. Dan zijn ze rijp en wijs en weten ze wat ze doen.

AGAATH: Maar tegen die tijd zijn ze vijf en twintig.

PROF.: Is dat dan geen pracht leeftijd om aan een huwelijk te denken? Ik was zelf negen en twintig toen ik mijn Dorothee ontmoette. Vóór haar had ik nog nooit naar een meisje gekeken. Gewoon geen tijd voor gehad. Altijd maar studeren hè. En het is een pracht huwelijk geworden, Agaath. Jammer dat ze vijf jaar

geleden... nou ja, het leven gaat door. En ik heb nu jou. Maar eigenlijk moest iedereen pas op zijn vijf en twintigste jaar aan een huwelijk gaan denken. Volgens mij heb je dan pas de rijpheid om een verantwoorde keuze te doen. En en... er zouden heel wat mislukkingen voorkomen worden. Nee, je zult je over mijn dochters niet te beklagen hebben, Agaath. Integendeel, je zult veel plezier aan ze beleven.

AGAATH: Als ze me accepteren natuurlijk.

PROF.: Wie accepteert jou nou niet. (*wil haar kussen*)

AGAATH: Nee nee, hier niet.

PROF.: Waarom hier niet?

AGAATH: In het huis van je dochters.

PROF.: Zeg, maak het nou, het is mijn huis hoor.

AGAATH: Weet ik wel, maar het is net of ze me overal bespieden.

PROF.: Toe, kom nou, die slapen als rozen.

AGAATH: En toch wil ik eerst weten of ze me accepteren.

PROF.: Maar ze accepteren jou! Je zult het zien. Ik ken mijn dochters toch. Jij bent de degelijkheid zelf.

AGAATH: Dus dus... ze accepteren mij om mijn degelijkheid?

PROF.: Hè...? Ach welnee. Ze accepteren je omdat je eh... lief bent en en... wijs en en... een persoonlijkheid en en... je bent knap ook, weet je dat? Maar daarom zullen ze ook op hoge prijs stellen, dat je degelijk bent. Stel je eens voor Agaath, dat ik hier was komen aandragen met de één of andere jonge griet, die die... alle jongemannen achter zich aan heeft lopen.

AGAATH: Haha... gewoon ondenkbaar!

PROF.: Nou nou... gewoon ondenkbaar... 't Zou toch kunnen hè. Ik ben nog geen ouwe zak.

AGAATH (*lachend*): Waarom heb je het dan niet gedaan!

PROF.: Hè...? Eh... omdat ik alleen van jou houd natuurlijk. Maar het had toch gekund nietwaar?

AGAATH: Jij als próféssór?!

PROF.: Een professor is ook maar een mens.

AGAATH: Maar je bent zo degelijk zeg je zelf.

PROF.: Nou ja, het had natuurlijk niet echt gekund. Maar laten we nou even van de dwaze veronderstelling uitgaan dat ik het wèl gedaan had. Dat ik hier dus binnen was komen wandelen met de één of andere onmogelijke sexbom bijvoorbeeld. Een Brigit Bardot. Dan had ik mij niet alleen hopeloos geblameerd tegenover al mijn kollega's, om van de studenten nog maar niet te spreken, maar dan zou ik ook mijn dochters geweldig gechoqueerd hebben. Ze zouden hun vader niet meer willen kennen. Misschien het huis

uitlopen. Misschien uit ballorigheid de eerste de beste jongen in de armen vliegen en aan hun studie de brui geven. Maar... ik kom niet met een Brigit Bardot, ik kom met de degelijke en wijze Agaath van Wingerden.

AGAATH: Die zelfs al een paar jaar ouder is dan hun papa.

PROF.: Ach... wat geven die paar jaar nou! Je ziet er uit als veertig! *(noot: dit is beslist niet waar; ze ziet er ouder uit dan papa)* Heus, mijn dochters zullen je op handen dragen. En jij, jij zult ze met raad en daad bijstaan, hen animeren in hun studie, ze weten te hoeden voor domme dingen.

AGAATH *(invallend)*: Zeg, je hebt mij toch niet genomen om je dochters?

PROF.: Toe kom nou Agaath. Ik wil je omdat ik van je houd. Maar daarom is het nog wel prettig dat dat andere erbij komt.

AGAATH: Je bent een schat. Een degelijke schat. Geef me nu toch maar een kus.

PROF.: Heb je nu niet meer het gevoel dat ze je bespieden?

AGAATH: En wat dan nog. We houden toch van elkaar. Maar ze slapen als rozen die degelijke dochters van jou.

PROF.: Een goede slaap komt hun studie ten goede. En... wie Slaapt slijt zijn tijd in onschuld. *(hij neemt haar in zijn armen en kust haar. Boven de bank uit verschijnen drie kopjes, heel dicht tegen elkaar en zien teder toe. Dan maakt Agaath zich snel los; de kopjes duiken weer)*

AGAATH: En toch heb ik het gevoel dat ze ons bespieden Bastiaan. Ik wil liever eerst morgen kennis met ze maken.

PROF.: Dat zul je ook Agaath. En je zult verheugd zijn. Maar zelfs al zijn ze niet blij met je, ons kan toch niets meer scheiden. *(en hij wil haar weer in zijn armen nemen)*

AGAATH: Nee nee, morgen Bastiaan...

PROF.: Maar maar... *(de bel gaat. De kopjes verschijnen verschrikt)*

AGAATH: De bel...?

PROF.: Hoe kan dat nou? Zo laat nog? Een ogenblikje. *(staat op, gaat links af, maar laat de deur wagenwijd open. De kopjes verdwijnen weer met verschrikte gezichten)*

FRANS *(op de achtergrond met overdreven studentikoze aanstellerige stem)*: Oh eh... pardon zag... bent U thuis!

PROF.: Ja, ik ben thuis.

FRANK: Neemt U mij niet kwalijk zag... dan ben ik verkeerd.

PROF.: Waar moest U zijn?

FRANK: Op nummer zes en twintig zag... Apollolaan... maar dan is dit Apollolaan 26 zeker niet?

PROF.: Dit is Apollolaan 26 wel.

FRANK: Dus ik ben toch goed? Hoe kan dat nou zag!

PROF.: Komt U even verder?

FRANK: Nee, nee zag, het zal alles bij mekaar toch wel een vergissing zijn.

PROF.: Komt U toch maar even verder.

FRANK (*komt binnen met een grote bos bloemen. Op het juiste moment, — als de professor even met de rug naar de bank staat — moet nu even het kopje van Els boven komen met de vinger tegen haar lippen. Ze verdwijnt weer snel*): Ik begrijp er geen lor van! Bellen ze me op vanuit de soos; zaggen ze: versier onmiddellijk een bos rozen en ren zo hard je kan naar de Apollolaan 26. Daar zal je een feestje beleven zoals je nog nooit beleefd hebt. Met een stuk of wat lollige studenten en een zoodje hippe girls. Mmmmm Ziet U een zoodje hippe girls of zie ik ze? Ik zie alleen maar U. Mag ik misschien zo vrij zijn te vragen met wie ik het genoeg heb?

PROF.: Boudewijn.

FRANK: Toch niet professor Boudewijn zeker?

PROF.: Inderdaad, helemaal.

FRANK: Nee zag! Maar nu begrijp ik hat! Een studentengrap! Ze hebben me een loer willen draaien en U ook natuurlijk. Ze hebben ons beiden in het ootje willen nemen. Hahaha! Verdraaid aardig zag! Een moordgrap! Maar misschien minder leuk voor U. Mag ik me ook even voorstellen: Frank van Pommeren, helemaal, medisch student, 4e jaars. En dat is zeker Mevrouw Boudewijn. Mevrouw hoe gaat het?

PROF.: Pardon, mevrouw wordt mevrouw Boudewijn, zeer binnenkort.

FRANK: Aha! Dus een bruidje in de stal! Dat kon ik niet weten. Neemt U me niet kwalijk. Mag ik i dan misschien deze verwarrende bos kleurenpracht aanbieden mevrouwtje als een klein presentje voor de komende grote gebeurtenis? Dan hab ik ze tenminste niet voor niets gerausjt. Haha. En aan wie had ik ze beter kunnen besteden dan aan U, nietwaar mevrouwtje?

PROF.: Dus ze hebben U opgebeld vanuit de soos?

FRANK: Tja... leukerdjes niet? U had wel in bed kunnen liggen met mevrouw. O pardon, dat was een slip of the tongue. Neemt U me niet kwalijk professor.

PROF.: Maar U zei tegen mij, toen ik de deur opendeed: bent U thuis?

FRANK: Natuurlijk zag! Als ze daar zaggen: er zit wat jongs op stok,

dan verwacht je niet de ouwe heer thuis te treffen. O pardon, weer een slip of the tongue. Dat “ouwe” hoort natuurlijk niet in de zinsnede, moet eruit geschraapt worden.

PROF.: Mmmm... En hebben ze U gezegd: ga naar de Apollolaan 26?

FRANK: Tja... gewoon Apollolaan 26.

PROF.: En ze noemden geen naam.

FRANK: Natuurlijk niet zag! Dat was juist de grap. Hadden ze de naam genoemd, dan had ik het door gehad natuurlijk. Dan had ik nu braaf boven mijn boeken gezeten.

PROF.: Maar dat had toch een waarschuwing voor U moeten zijn, dat ze geen naam noemden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto